

Somsen horizon

Jaargang 6 - nummer 11 - Mei 2003

Met in de hoofdrollen:

Gree & Jan van
Daatselaar-Somsen

Philip Somsen

Wim Somsen

Han Somsen

Drika Meinen-
Somsen

Hennie & Paulien
Somsen-Middelhuis

Hannie Somsen-
Stroes

Halfjaarlijks familiemagazine

Bestuur Somsen Stichting

Theo Somsen [227], *voorzitter*
Hindenhoek 11, 8172 AC Vaassen
tel.: 0578-572 867
E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Gree van Daatselaar-Somsen [53]
vice-voorzitter
Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde
tel.: 0544-375 783
E-MAIL: GREE.VD.SOMSEN@HETNET.NL

Margriet Iserief-Somsen [2878], *secretaris*
Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort
tel.: 033-461 96 43
E-MAIL: J.P.ISERIEF@FREELER.NL

Ada Somsen [75], *penningmeester*
Leusdenhof 298, 1108 DP Amsterdam Zuidoost
tel.: 020-696 18 34
E-MAIL: ADASOMSEN01@ZONNET.NL

Wim Somsen [518], *2e secretaris*
Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne
tel.: 0315-652 115
E-MAIL: SOMSEN@UWNET.NL

Berto Somsen [423], *2e penningmeester*
Burg. Wilhelmweg 27, 7151 AA Eibergen
tel.: 0545-476 272
E-MAIL: BCSOMSEN@CS.COM

Helmut Somsen [1562], *lid*
Provinzialstrasse 70, 46499 Hamminkeln
Bundesrepublik Deutschland (BRD)
tel.: 0049-287 35 36
E-MAIL: HELMUT.SOMSEN@T-ONLINE.DE

Johan Somsen [1089], *lid en vertaler*
Somsen Horizon (Engels)
Schietaanweg 11, 8162 GP Epe
tel.: 0578-629 893 / 06 290 324 84
E-MAIL: JOHAN.F.SOMSEN@WXS.NL

Adviseurs Somsen Stichting

Dick Somsen [130], *genealogische bestanden*
Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle
tel.: 038-454 23 60
E-MAIL: SOMSEN.DJ@NET.HCC.NL

John Somsen [2353], *USA en Internet*
35 Springdale Avenue, Holyoke,
MA. 01040-3421, USA
tel.: 001 413 538 77 24
E-MAIL: SOMSEN@CROCKER.COM

Ben Somsen [396], *audio-visuele ondersteuning*
Lariksweg 1, 7151 XW Eibergen
tel.: 0545-472 546, fax.: 0545-475 359
E-MAIL: BENSOMSENVIDEO@TREF.NL

Internet

Somsen website: <http://www.somsen.org>

Bankzaken USA

Mrs Marieke Edwards-Jager Gerlings [725]
920 East Bay Dr. NE# 3D301, Olympia,
WA. 98506-1222, USA
tel.: 001 360 786 15 83
E-MAIL: HOLLAMER@AOL.COM

Doelstelling Somsen Stichting

De Stichting heeft ten doel:

het bewaren en bevorderen van de saamhorigheid tussen personen welke de familienaam Somsen dragen, aan hen gerelateerd zijn of waren dan wel in hen geïnteresseerd zijn.

De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- het verrichten van historisch onderzoek naar de regio- en familie-geschiedenis;
- het verzamelen van historische documentatie en genealogische gegevens;
- het aanleggen en beheren van een (familie)archief en databestanden;
- het uitgeven van een periodiek;
- het verstrekken van informatie aan personen, instellingen en instanties;
- het organiseren van activiteiten ter realisering van het doel van de stichting.

Colofon**Somsen Horizon**

is een uitgave van de Somsen Stichting

Verschijningsfrequentie: 2 x per jaar, in mei en november

Oplage: Nederlands: 200, Engels: 100

Donateurs

Het blad wordt gratis toegezonden aan de donateurs van de Somsen Stichting, die jaarlijks minimaal € 15,= overmaken op: **giro 79 09 885** t.n.v. Somsen Stichting, Amsterdam

Kopij

Redactie Somsen Horizon

E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Secretariaat

Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort, tel.: 033-461 96 43

E-MAIL: J.P.ISERIEF@FREELER.NL

Inhoud

Bestuur en Adviseurs, Colofon en	
Doelstelling, Inhoud	2
Voorwoord, Footsteps	3
Graag gedaan	4
Ds. Philip Somsen	5
Elfstedentocht op de Weissensee	6
Han Somsen: een pionier	9
Drika heeft vandaag een	
zoon gekregen	10
Oog voor detail	14
Campingweekeinde, Appelboom	16
ADW-dag	17
De koude kant	18
Familieberichten	19
Expositie Hannie Somsen-Stroes	20

*We staan overname van tekst graag toe,
mits met bronvermelding.*

Op de omslag

*De beltmolen 't Rot, de molen van
Hakstege, vlakbij de Stationsstraat in
Aalten.
Gebouwd in 1896 en afgebroken in
1970.*

Olieverfschilderij van Piet te Lintum
(1909-1985)

Lay-out: Bep Berkhoff-van den Boom
Druk: Feluagroep, Apeldoorn

Voorwoord

Ach, natuurlijk moest het eens gebeuren. Maar pas als het onafwendbaar wordt, weet en voel je pas écht wat je gaat missen. Want Jan & Gree van Daatselaar-Somsen zullen wij missen nu zij besloten hebben te stoppen met de eindredactie en de vormgeving van ons familiemagazine.

Ruim vijf jaar lang heeft dit fantastisch duo zich met veel enthousiasme ingezet om *Somsen Horizon* tot een uiterst leesbaar en aantrekkelijk blad te maken. Met succes, want hoe vaak horen wij niet dat andere families jaloers zijn op het bezit van zo'n blad en graag zelf over een dergelijk magazine zouden willen beschikken.

Maar onderschat niet hoeveel energie zoiets kost. Er gaat nl. heel veel werk schuil achter het twee keer per jaar samenstellen en vormgeven van ons blad. Lees maar wat Jan & Gree daar in deze editie zelf over schrijven.

Tien edities hebben zij voor hun rekening genomen (eigenlijk 20, want de Engelstalige edities vragen een aparte benadering en behandeling). Gree verdient daarvoor een plaats in de *Hall of Fame* van onze familie vanwege haar niet aflatende positieve instelling, vasthoudendheid én liefde voor familiezin (en natuurlijk voor haar Jan). Gelukkig blijft zij met die eigenschappen deel uitmaken van ons bestuur en af en toe neemt ze vast nog wel een artikel

voor haar rekening. Hoewel Jan van de 'koude kant' is mag hij naast Gree plaatsnemen in onze eregalerij. En niet alleen omdat hij zo onbaatzuchtig en vaardig de lay-out verzorgde. Nee Jan, wij waarderen het ook hogelijk dat je van een Somsen houdt en haar zo wil(de) ondersteunen. Chapeau!

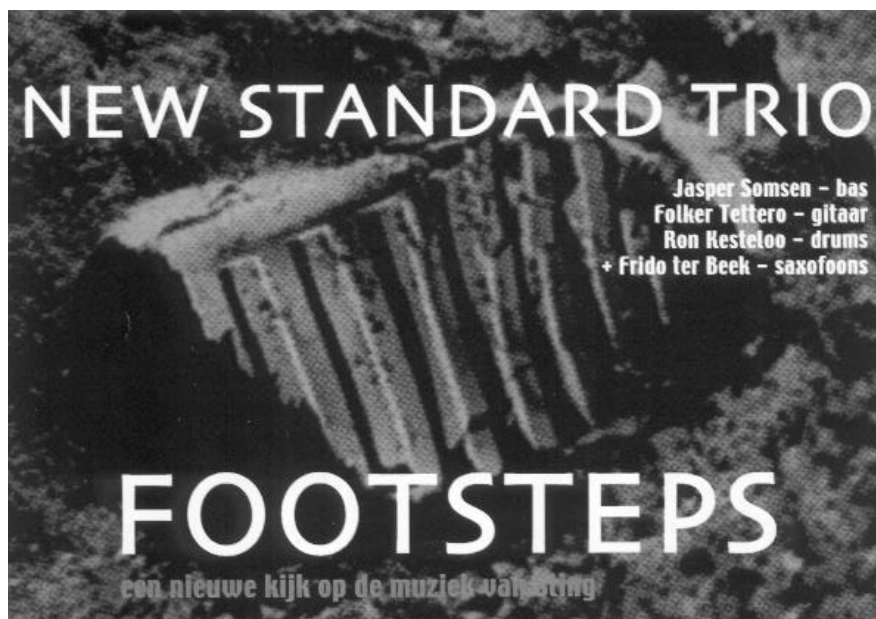
Ten slotte nog dit: Normaal prijkt bij het voorwoord een foto van de voorzitter. Dat wilde Gree zo. Nu Gree het niet langer voor het zeggen heeft, heb ik mijn kans gegrepen en voor een tekening gekozen.

Het is een eerbetoon aan Gree (en dus ook aan Jan) en aan de zwierigheid en 'grandeur' die zij vertegenwoordigen!

Namens het bestuur,
Theo Somsen

Footsteps

Opnieuw heeft Jasper Somsen [2850] een CD uitgebracht. Deze keer onder titel *Footsteps* (Voetstappen).

- 1 She's Too Good For Me
- 2 Consider Me Gone
- 3 Seven Days
- 4 Moon Over Bourbon Street
- 5 Be Still My Beating Heart
- 6 Walking On The Moon
- 7 The Wild, Wild Sea
- 8 The Dream Of The Blue Turtles
- 9 Tea In The Sahara

Een CD met negen composities van de befaamde groep Sting, die Jasper bewerkte voor het New Standard Trio (Jasper: Leuk zo'n trio, maar zou de aanduiding 'kwartet' niet beter zijn vanwege de vier uitvoerenden?).

Voor de liefhebbers van Jazzy-muziek is dit een heerlijke CD. Hoe vaker je deze muziek beluistert, hoe vertrouwder en mooier die wordt!

Een aanrader dus.

De CD kost € 15,- en is verkrijgbaar via Jasper Somsen.

E-mail: j.somsen@wanadoo.nl
Tel.: 0318 - 561 526

Graag gedaan

door Gree van Daatselaar-Somsen [53]

Op de grote Somsen Reünie in 1997 liep ik rond met ogen en oren op steeltjes. Ik genoot van alles wat daar gebeurde. Mijn uitvoerige impressie, die ik een paar dagen nadien opschreef, vormde de hoofd moot in de eerste Somsen Horizon.

Zo gaat dat: van het één komt het ander.

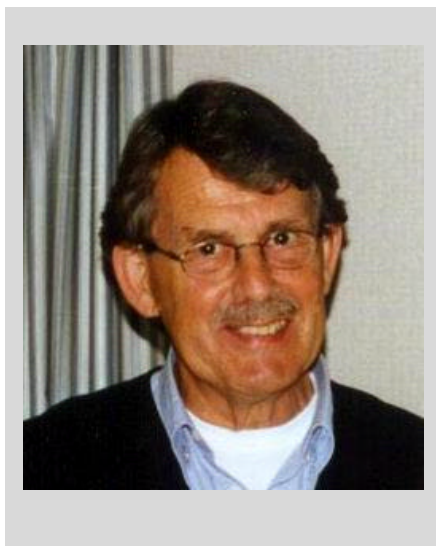
Ik kreeg contacten met de reünie-commissie en vroeg: 'Mag ik mee doen?' Even later kwam ik in het bestuur van de Somsen Stichting als vice-voorzitter. Het redigeren en vormgeven van ons magazine werd mijn werk in de redactie van *Somsen Horizon*. Gepensioneerd en wel vatte ik mijn oude beroep weer op, kleinschaliger weliswaar, maar toch aantrekkelijk. In dit geavanceerde computertijdperk, waarin alles digitaal gaat, zeker ook in dit vak, kon ik dat werk niet alleen. Mijn man, Jan van Daatselaar, een selfmade virtuoos op computergebied, beloofde mij te helpen. 'Dat kunnen wij toch samen, Gree!'

Hij besepte toen in 1997 nog niet, welke klus hem boven het hoofd hing.

Goed, het werd een soort vrijwilligers-duobaan. Leuk, voldoening gevend, saamhorig, maar ook 'stres-sig' soms en hectisch vaak en tweemaal in een jaar terugkerend op dezelfde tijden. Op redactioneel werk ligt altijd tijdsdruk, al plan je het nog zo goed. Je bent afhankelijk van

je toeleveranciers, om het maar eens zo te noemen, van je scribenten of van foto's die op tijd binnen moeten komen. De dead-lijn staat vast en de verzenddatum ook. Maar met groeiend familiegevoel zijn we aan de slag gegaan. We kregen er al doende nieuwe familieleden bij, verre verwanten werden nabije vrienden. Dat was en is het heel leuke aan dit werk.

En wat nou 'koude kant'? Jan was soms nog meer betrokken dan ik. Hij vlooidde de database door op voor mij bijna onvindbare P-nummers, zocht met grote precisie familierelaties uit, voegde foto's toe in zijn bestand, monteerte ze in de artikelen waar ik ze hebben wilde; verkleind of

vergroot. Te veel om op te noemen, pagina voor pagina (184 pagina's in totaal) totdat alles, naar ons idee, puntgaaf geprint kon worden. Jan brandde de hele inhoud op een CD en ik reed heen en weer naar de drukker. Twee drukproeven per editie corrigeerde ik dan nog en daarna kwam de grote dag! Een bekende auto stopt, de deurbel gaat Alstublieft, dank u wel, afleveringsbon

aftekenen en daar staan de dozen met de gloednieuwe Somsen Horizons in onze hal. Gauw kijken. Nederlands en Engels. Grote voldoening.

Kort daarop volgt altijd een mooi moment in het hele proces, het proces van de-eerste-letter-tot-het-blad-op-de-mat. Verzenden! Alle Somsen Horizons verzendklaar maken met het hele redactieteam plus vaak nog wat extra hulp uit het bestuur. Een gezellige boel, met koffie en cake en nog wat lekkers. Dat stimuleert.

Onze grote lange tafel ligt boordevol bladen op stapels, adresstickers, postzegels, wel of niet priority, en Somsen-logo's. Hoofd erbij houden, want niets mag er fout gaan. Voor een onverwachte binnenkomer is de conversatie niet te begrijpen: 'We doen Amerika eerst.' 'Neem jij Eibergen mee naar huis?' 'Ja, die familie kan met zijn tweeën in één envelop.' 'Pas op, die bijsluiter moet in 't hart.' 'Heb je iets vergeten?' 'Dan weken we Wim even los.' Na enige uren van hard en geanimeerd doorwerken staan er opnieuw volle dozen, nu met grote enveloppen én verzendklaar. Bij het naar huis gaan neemt de één dit mee en de ander dat en de bulk die overblijft brengt Jan naar het postkantoor.

Zo zijn we tot en met het tiende nummer van Somsen Horizon gekomen. De laatste in full colour.

Prachtig werk, fijn dat we het doen konden. In het elfde nummer, dat u in handen hebt, leest u dat voor Jan en mij de tijd gekomen is van afscheid nemen van dit werk. Jammer, maar toch. Mijn ogen doen moeilijk en we gunnen ons iets meer rust en iets meer vrijheid in voor- en najaar. Wel houd ik mijn plekje in het Stichtingsbestuur nog een poosje. We blijven verbonden,

Gree van Daatselaar-Somsen [53]
Jan van Daatselaar [679]

Ds Philip Somsen

Phil Somsen [2685] uit de Jan Hendrik Somsen tak van 1881 leidde tijdens de USA-Reünie in 2002 de plechtigheden in de kerk in Baldwin. Phil werkt thans in een ziekenhuis in Fort Dodge, Iowa, waar hij pastoraal werk verricht.

We hebben Phil leren kennen als een zeer vriendelijke man die tijdens de geweldige USA-Reünie erg betrokken was bij de gebeurtenissen. Van tijd tot tijd verzendt Phil e-mails in de familiekring, aan beide kanten van de oceaan, met altijd een paar opbeurende woorden.

Onderstaand artikel kwamen we tegen op Internet en het vertelt ons iets meer over deze bijzondere Somsen.

**Phil Somsen
Baldwin, zondag 4 augustus 2002**

Ds. Philip Somsen, die afstudeerde aan het Western Seminarie, kwam naar Leota Bethel in 1978. Gedurende zijn pastoraat werd een verbouwing aan de kerk voltooid en er kwamen nieuwe kerkbanken en nieuwe vloerbedekking.

Ds. Philip Somsen en zijn vrouw Evy zijn de ouders van drie meisjes: Alissa, Leah en Coby.

Zij zijn naar Sacramento, Californië, vertrokken in het najaar van 1983. Sinds zijn vertrek uit Leota heeft hij van 1983 - 1991 gewerkt als senior predikant in de Sacramento Community Drive-In Kerk in Elk

Grove, Californië. De kerk was in 1967 gestart in een drive-in theater met de bedoeling een centrale functie te vervullen in dat gebied. De kerk groeide echter niet en had wat financiële tegenslagen die de groei verder belemmerden.

Een naamsverandering was een poging een nieuw doel te krijgen en een nieuwe richting in te slaan in de jaren 90.

Van 1991-1993 was hij programma-coördinator in Inspiration Hills. 'Ik kwam daar aan boord als de allereerste persoon die een programma moest opstellen.'

Hoogtepunten waren: het opstellen van programma's voor volwassenen, het uitbreiden van de jeugdafdeling, het organiseren van ontmoetingsweekenden.

Van 1993-1998 was hij dominee in de Calvary Reformed Church in Monroe, South Dakota. Hoogtepunten waren: werken als gemeentepredikant, programma's opstellen voor kinderen, lid van de vrijwillige plaatselijke brandweer waarvan hij de penningmeester was.

Van 1998-2000: een training voor geestelijk verzorger aan het Gunderesen Luthers Medisch Centrum in La Crosse, Wisconsin. Hoogtepunten hier waren: het verrichten van fulltime pastorale zorg, terwijl hij altijd de grootste voldoening had gevonden in het werken als predikant. Het werken met allerlei regelgeving op het gebied van de gezondheidszorg en verder het verrichten van ondersteunende werkzaamheden op de kansels van diverse kerken. Sinds juli 2000 is hij coördinator voor de geestelijke zorg aan het Trinity Regionaal Hospitaal in Fort Dodge, Iowa. Het werk bestaat uit pastorale zorg, het werken in een trauma team, hij heeft zitting in een commissie voor ethische vraagstukken en doet werk in een hospis.

Evy Somsen-van Bruggen [2696] geeft piano- en gitaarlessen thuis. Dochter Alissa Ledeboer [2697] is een alleenstaande moeder met een zoontje, Ethan [3766], van zes. Zij gaat naar de Universiteit van South Dakota in Vermillion, waar ze een studie afrondt in Engels en Drama. Leah [2698] is getrouwd met Kent Kippes [4009] en is moeder van twee jongens: Isaac [4010] van vijf en Benjamin [4753] van drie. Leah is tweedejaars student medicijnen aan dezelfde universiteit als haar zuster. Dochter Coby [2699] is ook verhuisd om lessen te volgen aan het College in Fort Dodge waar ze een opleiding doet voor verpleegster. Zij is ook van plan voor een tweede keer een zomerkamp te leiden in Warwick, NY. Van tijd tot tijd heeft Philip Somsen nog contacten met mensen uit zijn vorige standplaatsen, wat hij erg op prijs stelt.

Elfstedentocht op de Weissensee

door Wim Somsen [518]

Wim Somsen is waarschijnlijk ons meest sportieve familielid. Schaatsen is één van zijn favoriete sporten. Al drie keer (in 1985, 1986 en 1997) nam hij deel aan de 'tocht der tochten': De Elfstedentocht. Deze monstertocht van 200 km. via de 11 steden in de provincie Friesland behoort tot het culturele erfgoed van Nederland. Het is een unieke tocht waar alle Nederlanders warm voor lopen, omdat de tocht alleen in zeer strenge winters gereden kan worden en meestal zijn dan de weersomstandigheden bar en boos.

Maar ja, wat te doen als er (zoals zo vaak) opnieuw een zachte winter is? Dan ga je naar Oostenrijk voor de alternatieve Elfstedentocht!

Zaterdagmorgenvroeg 25 januari vertrekken twee auto's vanuit Dinxperlo voor een 1000 km. lange rit naar de Weissensee in Oostenrijk. In deze auto's zitten ervaren rotten wat betreft het Elfsteden-rijden in Oostenrijk maar ook nieuwelingen zoals ikzelf. Wel drie maal 200 km. gereden in Friesland maar nog nooit in de gelegenheid geweest hier aan mee te doen.

De voorbereiding is goed geweest. We schaatsen gewoonlijk twee á drie keer in de week op de kunst-ijsbaan in Deventer. Er zijn twee korte vorstperiodes geweest zodat ook het schaatsen op natuurijs op het Veluwemeer en in de Weerribben rond Giethoorn beoefend kon worden.

Na een vrij rimpelloos verlopen rit arriveren we rond vier uur bij ons hotel dat natuurlijk 'Weissensee' heet. We worden enthousiast ontvangen door de gastheer en gastvrouw, er zitten al een aantal Nederlanders in het hotel waaronder ook enkele echte marathon-rijders die de hele week hun eigen wedstrijden rijden.

Zondag en maandag gebruiken we om te acclimatiseren. We schaatsen een aantal uren op het kleine meer dat bedekt is met een laag ijs van meer dan 30 cm. Het grote meer heeft nog geen betrouwbaar ijs en is verboden gebied. We genieten van het mooie weer en de prachtige omgeving. De Weissensee ligt op

ongeveer 1000 meter hoogte, omringd door bergen. Aan het langgerekte meer liggen aan één kant een aantal dorpjes met veel hotels en pensions.

De vele lichtjes hiervan en de volop aanwezige sneeuw levert tegen de avondschemering een prachtig plaatje.

Als laatste voorbereiding voor de 200 km. van dinsdag gaan we met z'n allen in de sauna van ons hotel. Lekker zweten zonder iets te doen. Dan is het dinsdag 28 januari. De dag waar we voor gekomen zijn. De alternatieve Elfstedentocht.

's Morgens om half zes op – uitgebreid ontbijten en de juiste kleding kiezen – het is niet echt koud, maar enkele graden onder nul – wel vase-line of uierzalf gebruiken – de schaatsen zijn de vorige avond al gecontroleerd. Daarna naar de baan voor de start om zeven uur. We starten vlak voor ons hotel en niet bij de startplaats één km. eerder. In het donker de schaatsen aandoen – bijgelicht door enkele zaklantaarns – een beetje zenuwachtig heen en weer wat warm rijden. Schouderklopjes uitdelen – elkaar succes wensen en dan klinkt bij de start een donderend kanonschot. Het geluid weerkaatst enige malen tussen de bergen en verdwijnt al rommelend over het meer. Tientallen schimmen zetten zich in beweging, voorzichtig hun weg zoekend over het ijs, oppassen voor de vele scheuren. Ik ben al meteen mijn maatjes kwijt – 't is de eerste keer – dus voorzichtig aan maar. Na enkele minuten komt de voorrij-auto me voorbij met daarachter de meute die precies bij de start begonnen is. Het gaat me iets te hard dus sluit ik aan bij een tweede groep. We zijn onderweg!

Over het kleine meer is in een aantal zig-zag banen een afstand van 16,6 km. uitgezet en in totaal moet je 12 ronden maken om aan 200 km. te komen. In de loop van de dag zie je dan ook allerlei groepen heen en weer over het meer rijden.

Tot half acht is het schemerig. Door de skibril zie je de scheuren toch redelijk. De baan is net geveegd. Wel komt bij het licht worden een vrij dichte mist opzetten.

Dit schijnt uniek te zijn hoor ik later van de ervaren rotten. De mist bevriest op je kleding zodat er snel half witte gedaantes over het ijs gaan.

Vervelender is dat het ook op je bril slaat en bevriest zodat het zicht snel minder wordt.

Sommigen kiezen voor het afzetten van de bril – dat levert 's avonds rooie ogen op – , anderen kiezen voor regelmatig schoon maken – gevaar voor ooglidbevriezing dreigt altijd.

De eerste vier ronden zit ik lekker rustig in een derde groep. Na de tweede ronde steeds bij iedere ronde stempelen en bij de verzorging drinken en later ook eten. Na de vierde ronde moet er geplast worden. Door deze pauze verlies ik een beetje het contact met de goede groepen en kom ik iets teveel alleen te rijden. Eén van mijn maatjes legt later uit dat je ook rijdend kunt plassen maar deze techniek eist toch wel enige oefening. Hij is die dag dan ook de snelste toerrijder.

De eerste 100 km. gaat in 3.30 uur. Mijn streven is om binnen de acht uur te finishen. De tweede 100 km.

zullen langzamer gaan, maar het moet kunnen. Na zo'n negen ronden trekt de mist op en komt het zonnetje erdoor. Je kunt nu het hele meer overzien met overal schaatsende groepjes. De laatste twee ronden vallen me zwaar – het ijs wordt zachter (het is boven 0) – de scheuren worden dieper – de bochten, vooral de rechter, worden slechter – de stabiliteit wordt minder – je valt een paar keer – loopt goed af, maar het is wel slecht voor je ritme – je zoekt nog eens een brede rug en dan na 7.29 uur binnen. Een opgelucht en voldaan gevoel maakt zich dan van je meester en ik denk dat vele duursporters dat gevoel kennen. Twee maatjes van mij zijn dan al binnen, de rest komt in de volgende uren.

Deze avond wordt er een extra drankje genuttigd – het wordt laat – de belevenissen van de dag worden uitgebreid doorgenomen – in de kleine uurtjes zoekt men het bed op –

de volgende morgen klagen enkelen over de bekende Weissenseehoofdpijn.

Woensdag is voor ieder een hersteldag. We kijken naar het criterium van onze marathonrijders – winnaar Ruitenbergh. We bewonderen de foto's die gisteren gemaakt zijn van de tocht. Het zijn mooie foto's maar de prijs van acht euro per stuk is toch wel een stevige. We ontvangen de 200 km. diploma's, de kruisjes ontvang je al voordat je één km. gereeden hebt.

Donderdag gaan we met een groepje skiën in een prachtig gebied pal tegen de Italiaanse grens. We gaan naar 2000 meter – prachtig weer – het is voor mij wel 20 jaar geleden dat ik echt op de latten stond. Na een gewenningsperiode krijg ik de smaak weer aardig te pakken maar enigszins overmoedig geworden val ik een keer stevig waarbij een paaltje in de weg stond, wat een lichtelijk gekneusde rib oplevert.

We hebben ons allemaal ook ingeschreven voor vrijdag wanneer de laatste toertocht plaatsvindt. Niet iedereen is van plan om volledig 200 km. te rijden en om zeven uur te starten. Met drie man van onze ploeg starten we wel om zeven uur. De vooruitzichten zijn eerst somber want bij het opstaan blijkt het te sneeuwen. Maar bij de start is het helder en de baan wordt geveegd met snelle auto's. Achter de veegwagens vormt zich een kopgroep van 20 man en ik ga mee met de gedachte, we zien wel hoever we komen. Geen plaspauze deze keer is mijn voornemen – tot en met de vijfde ronde blijft alles bij elkaar – dan gaat het harder en valt de groep in tweeën. Ik blijf in de tweede groep – in de loop van de dag komt er meer wind en zijn er niet zoveel meer die op kop willen rijden – na negen ron-

den besluit ik door te gaan met enkele schaats-kennissen uit Deventer voor de 200 km.

Het ijs blijft deze dag hard – de bochten worden wel weer slecht – veel scheuren zijn er steeds. We finishen in 6.53 uur en voor de tweede keer deze week overheerst een zeer tevreden gevoel. Alles doet wel zeer, je rug is gebroken – op je voeten kun je eerst nauwelijks staan – stijf als een plank – maar na een warm bad wordt alles weer draaglijk.

Zaterdag rijden we moe maar voldaan naar huis. Als mijn baas het toelaat wil ik zeker vaker gaan of moeten we toch wachten op de VUT-leeftijd. En anders zullen we ons weer moeten vermaken met de rondjes op de kunstijsbaan.

Wim Somsen in derde positie

Han Somsen: een pionier

*Nijmegen verliest pionier aan
Amsterdam!*

Onder deze kop werd in het najaar van 2002 een persbericht de wereld ingestuurd.

Wat was er aan de hand?

Han Somsen (geb. 1964) werd begin 2002 glorieus binnengehaald als een nieuw top-talent voor de universiteit van Nijmegen. Hij geldt als een veelbelovend en baanbrekend onderzoeker op een terrein dat sterk in opkomst is: de samenhang tussen rechtsregels en de biotechnologische vernieuwingen.

Han Somsen [196]

In maart 2002 ontving hij voor zijn werk zelfs een zogenaamde pionierssubsidie van bijna € 500.000. Maar amper binnen verruilde hij de Nijmeegse universiteit voor een hoogleraarspost in Amsterdam. En . . . hij neemt de toegekende subsidie plus een team van vijf mensen mee naar Amsterdam.

Het valt te begrijpen dat de Nijmeegse universiteit zwaar teleurgesteld is. Graag hadden ze hem voor Nijmegen behouden, maar alle pogingen daartoe mislukten. Het universiteitsblad VOX hoorde van een anonieme bron dat het College

van Bestuur bereid was om aan Han Somsen een hoogleraarspost te geven, maar dat het faculteitsbestuur daar 'dwars voor is gaan liggen'.

Han Somsen gaf als commentaar op deze gebeurtenissen: 'Ik zeg alleen dat de toekomst van mijn project in Amsterdam beter is gewaarborgd dan hier.'

Wij wensen niet alleen dat project maar vooral Han Somsen zélf een prima toekomst in Amsterdam!

Drika heeft vandaag een zoon gekregen

door Theo Somsen [227]*

Je bent jong en je wilt wat! Dat is een vaak gehanteerde uitdrukking in Nederland. Maar al heel lang wordt die uitdrukking ook omgedraaid en dan ontstaat het volgende: Je bent wild en je jongt wat! En dan betekent het heel iets anders! Minstens twee van onze familieleden hebben dat ooit aan den lijve ervaren.

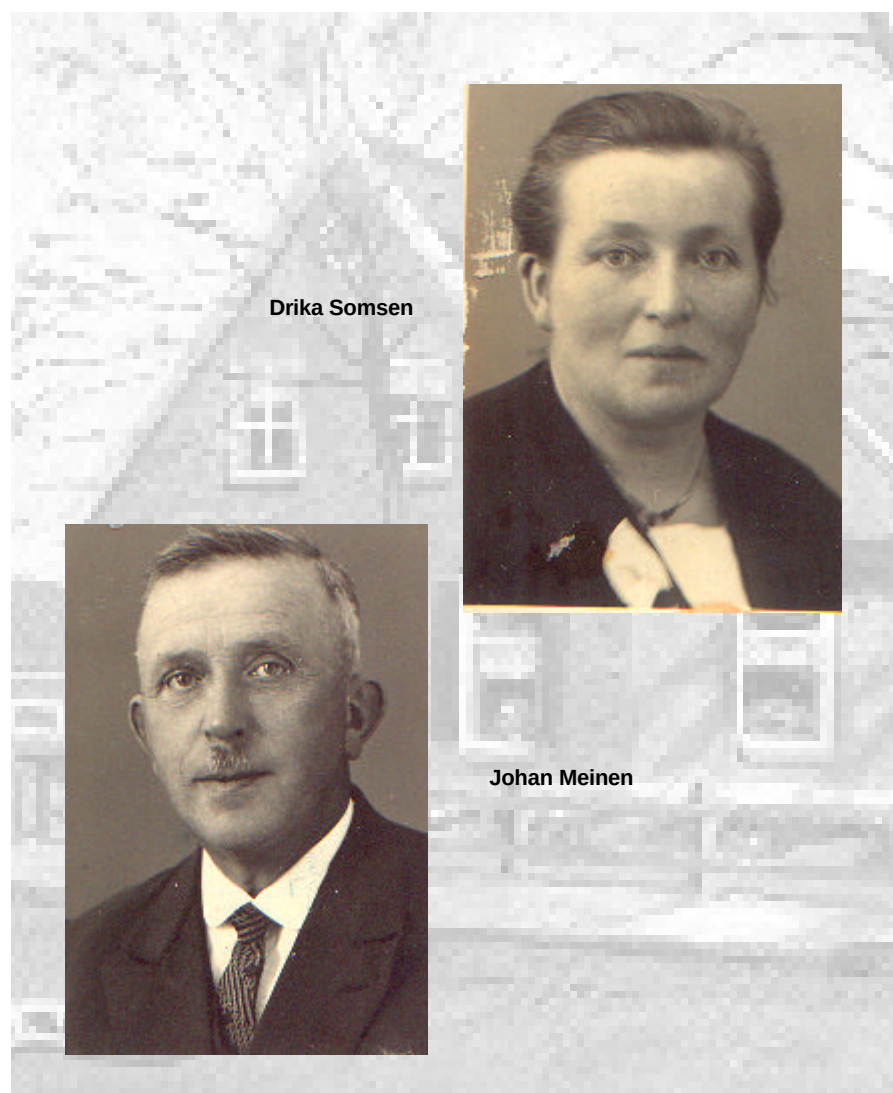
In de zomer van 1912 woonde Hendrina (Drika) Somsen [348] nog bij haar moeder thuis op de boerderij *De Pellewever*, vlakbij het centrum van Aalten. Drika was een leuke, slanke meid van 26 jaar maar nog wel ongehuwd. Of ze al verkering had weten we niet.

Wél weten we dat ze de bijna anderhalf jaar oudere stoelenmatter Johan Meinen [349] uit het dorp kende. Beiden kenden niet alleen elkaar, maar ook de wijze waarop het leven op aarde zich voortplant. Zeker Drika, die baker (kraamverzorgster) was. Of zij de uitdrukking 'je bent wild en je jongt wat' kenden weet ik niet, maar de aandrift daartoe zeker wel. Bovendien was het zomer en zullen er ongetwijfeld vele mooie, zonnige en warme dagen zijn geweest. En werd er na de oogst ook niet uitbundig door jong en oud *Koninginnedag* gevierd op 31 augustus?!

Het fijne zullen wij er nooit van weten, maar een feit is dat Drika rond de jaarwisseling 1912-1913 onmiskenbaar zwanger was. Nu was Drika niet de eerste, noch de enige die zo iets overkwam. Was haar ouders niet hetzelfde overkomen?

De protestantse gemeenschap in Aalten had een ruime ervaring met dit soort situaties en dus ook een beproefde oplossing in huis. Die oplossing hield twee dingen in: Allereerst tijdens een kerkdienst in het openbaar schuld belijden over de begane zonde en vervolgens zo snel mogelijk trouwen.

Maar daar lag nu juist een probleem

Drika Somsen

Johan Meinen

voor Drika en Johan, want ze behoorden niet tot dezelfde kerk. Johan was hervormd en Drika gereformeerd, een groepering die zich zo'n 25 jaar eerder in Aalten had afgesplitst van de hervormde gemeente.

Johan wilde Drika wel (dat was inmiddels ook wel gebleken) maar hij wenste niet gereformeerd te worden. Voor Drika was het al helemaal ondenkbaar om weer terug te keren naar de hervormde gemeente.

Gelet op de toenmalige verhoudingen zullen hun ouders, plus de ouderlingen en predikanten van de beide kerken hierin zeker een belangrijke rol gespeeld hebben. Hoe het ook zij: Er gebeurde niets; Drika bleef zwanger en thuis bij haar moeder.

Op 26 mei 1913 beviel Drika op *De Pellewever* van een zoon. Echte blijdschap was er gezien de voorgeschiedenis en situatie niet. Wat nu te doen? Johan en zijn ouders moesten toch op de hoogte gesteld worden? Wie moest die delicate opdracht uitvoeren? De keuze viel op haar jongere broer, de 18-jarige Johannes Theodorus (Johan) Somsen [226].

De Pellewever (schilderij Piet te Lintum)

Johan Somsen
(ca. 1916)

Die had als enige 'gestudeerd'. Die was op 15 mei geslaagd voor onderwijzer. Die zou vanaf 1 juni als vrijwillig onderwijzer werkzaam zijn op de Christelijk Nationaal School op gereformeerde grondslag in de buurtschap Lintelo. Die moest toch in staat worden geacht deze onvermijdelijke boodschap tactvol over te brengen? Johan beseftte dat er geen ontkomen aan was, gaf toe en begaf zich nog diezelfde avond, toen de duisternis al gevallen was, lopend naar de ouderlijke woning van Johan Meinen aan de Lichtenvoordsestraatweg 14 in het centrum van Aalten.

Daar aangekomen, belde hij aan, werd hij binnen gelaten en proefde hij een beklemmende stilte bij Johan en zijn ouders. Het enige wat hijzelf (staande) wist uit te brengen was: '*Drika heeft vandaag een zoon gekregen...*' Deze uiting werd gelaten en met afgewend gezicht aangehoord. Nadere vragen werden er niet gesteld. Wel werd een 'dank je wel' gemompeld, waardoor Johan beseftte dat hij zijn opdracht als voltooid kon beschouwen. Hij wenste hen nog een goedenavond en spoedde hij zich huiswaarts.

Beschroomd en ook wel opgelucht, maar toch niet echt voldaan. Het heeft nog bijna 11 jaar geduurd voordat Drika en Johan trouwden en samen gingen wonen.

Pas op 17 april 1924 trouwden ze. Johan werd veekoopman, maar daarnaast was hij kistdrager tijdens begrafenissen.

In de zomer was hij een bekende verschijning op het marktplein van Aalten, waar hij ijsco's verkocht. Maar zelfs tijdens hun huwelijk bleef het spanningsveld hervormd-gereformeerd bestaan. Hun kleinkinderen herinneren zich nog dat als zij bij hun opa en oma logeerden, zij de ene zondag naar de hervormde kerk gingen en de andere zondag naar de gereformeerde kerk. Bijna 34 jaar duurde hun huwelijk, tot daaraan door het overlijden van Drika in 1958 een einde kwam. Johan volgde haar daarin ruim drie jaar later.

En hun zoon?

Lichtenvoordsestraatweg 14, Aalten

l-r: schoondochter Gerda, zoon Johan, Drika en Johan Meinen-Somsen

Johanna Berendina Somsen-Heersink
(ca.1914)

Drika gaf hem bij zijn geboorte de namen Johan Bernard Meinen [373]. Het ligt voor de hand om aan te nemen, dat zij met de naam 'Johan' een herhaald appèl wenste te doen op haar geliefde. Maar dan vormt de tweede voornaam 'Bernard' een probleem, want noch in haar directe familie noch in die van Johan Meinen komt die naam zo expliciet voor.

Johan en Drika Meinen-Somsen op latere
leeftijd (ca.1950)

Johan en Gerda Meinen-te Sligte (1937)

Ik huldig daarom de opvatting dat Drika met deze naamgeving haar levenswijze 57-jarige moeder heeft willen eren.

Haar moeder was op 23-jarige leeftijd namelijk precies hetzelfde overkomen. Ook zij 'moest' trouwen en zij zal vanuit die beleving Drika ongetwijfeld tot grote steun geweest zijn. Zij heette Johanna Berendina Somsen-Heersink [310], een naam die in de mannelijke vorm luidt: Johan Bernard!

De zoon van Drika, Johan Bernard Meinen, is bijna 11 jaar lang opgevoed door zijn moeder en zijn grootmoeder, vóórdat zijn vader de rol van zijn grootmoeder overnam. Met Johan Meinen jr. is het goed gegaan. Hij bouwde een politiecarrière op, die leidde tot de rang van adjudant in de gemeente Vlagtwedde (Ter Apel) in de provincie Groningen.

Johan Meinen jr. voelde zich zeer betrokken bij het wel en wee van de Somsen-familie en onderhield een

intensieve band met hen. Ieder jaar bracht hij, met het gezin dat hij stichtte, wel één of meer weken door in Aalten.

En bij alle vreugdevolle of verdrietige familiegebeurtenissen gaven hij en zijn vrouw Gerharda Hermina (Gerda) Meinen-te Sligte [374] zeker 'acte de présence'.

Verwonderlijk is het daarom niet dat ook één van hun zonen, Johan Hendrik Willem (Hans) Meinen [4360], en zijn vrouw Marty Meinen-Mulder [4361] zich blijvend verbonden weten met onze familie en onze familiale activiteiten!

* Ergens tussen 1960 en 1965 vertelde mijn vader, Johan Somsen [226], mij dit verhaal.

Op verzoek en met toestemming van Hans Meinen -bij wie er thuis nooit over gesproken is- stelde ik het op schrift.

Hans en Marty Meinen-Mulder

Met oog voor detail

door Hennie Somsen [1861]

De lindeboom bij het Japikshuis in IJzerlo staat er gezond en stevig bij. Bijna zes jaar geleden werd die boom geplant ter herinnering aan de Somsens, die 150 jaar geleden vanuit dat huis naar Amerika emigreerden. Eén van de Somsen-hoveniers, die de lindeboom beschikbaar stelde, komt hieronder – op ons verzoek – aan het woord. Hennie Somsen uit Eibergen vertelt enthousiast over zijn bedrijf, dat hij samen met zijn vrouw Paulien heeft opgezet. Hun werkgebied bestrijkt de provincies Gelderland en Overijssel.

Hoveniersbedrijf Somsen

Een verhaal vertellen over jezelf, over je bedrijf, je specialisaties dat is niet iets wat je iedere dag doet. Nu is ons gevraagd dat toch te doen voor het familiemagazine *Somsen Horizon*.

Wij gaan dit nu proberen: Ik zeg met nadruk wij, omdat we het bedrijf samen hebben opgebouwd. Met wij bedoel ik: Paulien Somsen – Middelhuis [3722], sinds 1996 mijn vrouw en ik: Hennie Somsen [1861]. Onze bedrijfsnaam is **Hoveniersbedrijf Somsen** en we zijn sinds 1999 gevestigd in Eibergen.

eerste vaste medewerker, Frank Surink, bij ons in dienst getreden. Een jaar later onze tweede vaste medewerker, Rutger Jansen. Na een paar jaar bleek het bedrijf toch niet langer goed te runnen vanuit ons huis in Haaksbergen. We hadden ernstig ruimtegebrek. Onze opslag van materialen hadden we zelfs op een andere plek buiten het dorp. Dat was beslist niet optimaal. Na wat wikken en wegen hebben we besloten om naar iets anders uit te zien. Toen kwam Eibergen in zicht, een mooi dorp 10 kilometer van Haaksbergen.

Bedrijfspand

Begonnen zijn we in Haaksbergen op 1 maart 1993. In een woonwijk, midden in het dorp. In 1998 is onze

In Eibergen was grond te koop op het industrieterrein *De Kieft*. Daar konden we eindelijk verder bouwen aan

ons bedrijf. Op deze nieuwe locatie hebben we een bedrijfsruimte - kantoor en werkplaats - mét een woning gebouwd. Een prachtige nieuwe start.

Daniëlle en haar broertje Youri

Hier zijn ook onze twee kinderen geboren. *Daniëlle*, onze dochter, geboren in juli 1999 en *Youri*, onze zoon, geboren in april 2002.

Tuin totaal

Samen met onze medewerkers, Frank en Rutger, hebben we ons eigen werkterrein gerealiseerd. Ons bedrijf is vooral actief op de particuliere markt. Dit wil zeggen: aanleg en onderhoud van tuinen in de meest complete zin van het woord. Wij maken alle ontwerpen zelf, één en ander altijd in goed overleg met de klant. Voor ons is het belangrijk dat de klant zichzelf herkent in ons ontwerp, dat hij zijn verlangen gerealiseerd ziet, bijvoorbeeld door de keuze van materialen, beplantingen en kleurstellingen.

Onze specialisatie is: het totaalbeeld van de tuin goed neer te zetten. Door middel van een vakkundig plan, een stipte organisatie leveren wij een mooie tuin af, waar de klant zich voldaan bij voelt en tevreden mee is. We letten vooral op de kleine details, onder andere in het bestratingswerk, de bouwkundige elementen, de beplantingen en ook zien we er op toe dat het project netjes en precies afgewerkt wordt opgeleverd. Wij proberen altijd zo goed moge te voldoen aan de wensen van de klanten, bijvoorbeeld hergebruik van bestaande planten en materialen.

Als de klant zelf wil helpen tijdens de aanleg van de tuin is dit ook altijd mogelijk.

Tevens zijn we als hoveniersbedrijf actief op de zakelijke markt, zoals het aanleggen en onderhouden van tuinen rondom kantoren en bedrijfs-panden.

Wij proberen zoveel mogelijk met de plannen van de bedrijven mee te denken.

Een voorbeeld hiervan is: trachten subsidie te verkrijgen voor bepaalde soorten projecten.

Onze drijfveer is vooral dat we, door deze manier van werken, een goede band met onze opdrachtgever krijgen. Doordat we heel persoonlijk met de mensen omgaan kunnen we goed inschatten wat ze belangrijk vinden in hun tuin. Hierdoor kun je zoveel mogelijk aan hun wensen voldoen en een juist ontwerp maken. Daarnaast is natuurlijk de vrijheid van ontwerpen en uitvoeren erg belangrijk. Het bedenken van nieuwe vormen en mogelijkheden en de klanten daar enthousiast voor krijgen is een enorme uitdaging.

Paulien Somsen-Middelhuis en Hennie Somsen

Nieuwe tuintrends

De huidige en nieuwe trends nemen we zeker mee in onze ontwerpen en wijze van aanleggen van tuinen. Ook omdat de klant hierom vraagt. Dankzij de televisieprogramma's en bladen over tuinen zijn de mensen aardig goed op de hoogte van alle nieuwe trends. Wij proberen die vaak te combineren met bestaande situaties. Daardoor ontstaan er vele mogelijkheden in het maken van onze ontwerpen. Op dit moment zijn we vooral bezig met sierbestratingsmaterialen die kleurvast zijn. Ook met bestratingsmaterialen van vele verschillende afmetingen; vanaf bijvoorbeeld 20 x 20 cm tot 100 x 100 cm.

Daarnaast gebruiken we allerlei verzinkte materialen voor bijvoorbeeld terrasoverkappingen, veranda's en tuinafscheidingen.

Ook zijn we bezig met houtpro-

ducten die niet milieubelastend zijn, zoals *platohout*. Dit is gebakken hout, dat wordt gebruikt als vervanger voor geïmpregneerd hout en hardhout.

Het niet gebruiken van chemische middelen, maar van *cleaners* die niet belastend zijn voor het milieu, is voor ons een zeer belangrijke trend die wij dan ook op de voet volgen. Samenvattend: Ons doel is persoonlijk bezig te blijven met onze klanten om hen een optimaal product te kunnen leveren. Een tuin op maat! Met oog voor detail. Het zoeken naar nieuwe wegen daarin blijft uitermate belangrijk.

Op onze website staan nog meer bijzonderheden over ons bedrijf: www.hoveniersbedrijfsomsen.nl

We hopen met veel plezier te blijven werken aan ons hoveniersbedrijf en ons steeds verder te ontwikkelen.

Hoveniersbedrijf
Somsen

Campingweekeinde

van 15 - 17 augustus 2003

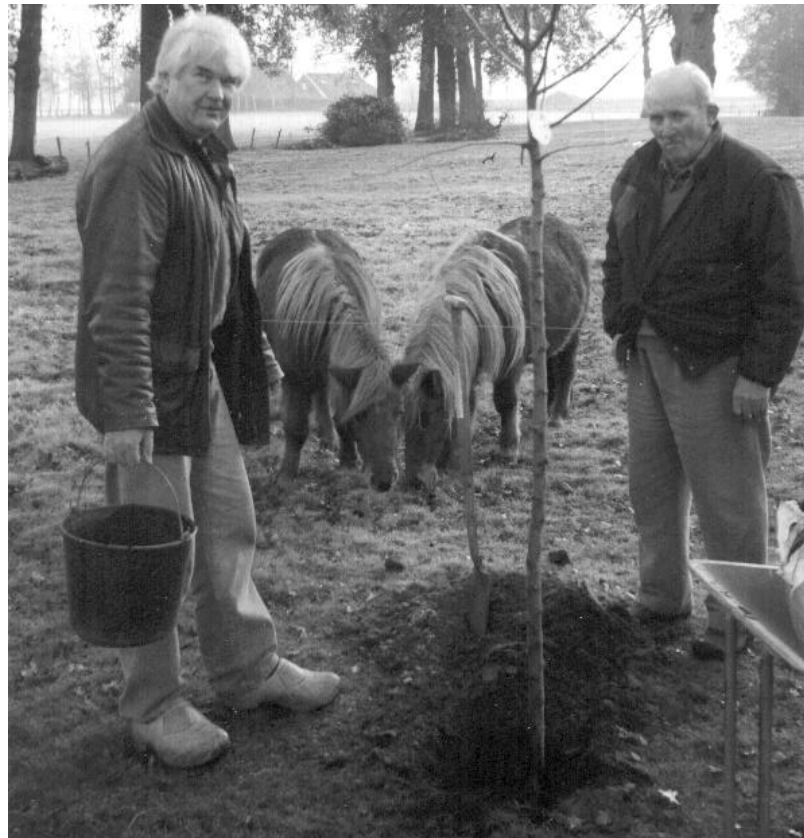
Voor de zevende keer organiseren we alweer het *Somsen campingweekeinde* in IJzerlo. Een bezoek aan onze lindeboom op zaterdagmiddag en de barbecue (kosten € 12.50) op zaterdagavond behoren tot de vaste onderdelen van ons programma. Op zaterdagmorgen organiseren wij voor de liefhebbers een fietstocht naar de Steengroeve in Winterswijk.

Voor archeologen een waar lustoord!

We verwachten weer een heleboel familieleden. Het leuke is dat ook steeds meer jongeren de weg naar de camping weten te vinden. En zoals u weet is het weer altijd goed, de drank goed koop en de sfeer perfect.

Als u wilt deelnemen aan de barbecue graag van tevoren aanmelden per telefoon of e-mail bij Wim Somsen.

Wim Somsen
Hoge Heurnseweg 8
7095 CJ De Heurne
telefoon: 0315 – 652 445
e-mail: somsen@uwnet.nl

Boer Veerbeek en Johan Somsen planten de appelboom

De Appelboom

door Johan F. Somsen [1089]

Toen een enthousiaste groep Somsens tijdens het campingweekeinde in augustus 2002 een bezoek aan het Japikshuis bracht om de Somsen boom te bewonderen, deed zich het volgende voor.

Zoals langzamerhand traditie is geworden, wordt jaarlijks een bezoek aan de familie Veerbeek gebracht en bij het bezichtigen van de boom worden dan steeds van de meegebrachte jenever enkele glaasjes gedronken. Tijdens de geanimeerde gesprekken rondom de boom – het was een schitterende dag – zei mevrouw Veerbeek, dat het eigenlijk jammer was dat we destijds een lindeboom hadden geplant en geen appelboom. Daar had je tenminste nog vruchten van! Spontaan kwam van verschillende kanten het aanbod om er alsnog een appelboom bij te zetten. Hoewel ze het gebaar wel aardig vond, moest

mevrouw Veerbeek spijtig vaststellen dat ze nu al zo oud was, dat ze er toch nooit meer de vruchten van zou kunnen plukken, waarop Sien Overduin-Somsen [400] heel ad rem reageerde met een citaat van Luther. Luther had gezegd dat als hij wist dat het vandaag de laatste dag was van het bestaan van de aarde, dat hij dan toch nog een boom zou planten. Mevrouw Veerbeek was overtuigd en de afspraken werden gemaakt.

In de vroege ochtend van vrijdag 8 november 2002 togen Theo en Johan Somsen naar de Achterhoek. Er waren afspraken gemaakt met een kweker en op weg naar Lichtenvoorde, waar de verzending van Somsen Horizon 10 zou plaatsvinden, was er mooi gelegenheid om de appelboom een plaatsje te geven bij het Japikshuis.

Tevreden gadeslagen door de paardjes en de heer en mevrouw Veerbeek werd de boom geplant, niet ver van de Somsen boom. Nu is het wachten op de eerste appels.

ADW-dag

door Theo Somsen [227]

Wij moesten wel vroeg ons bed uit op zaterdag 16 november 2002. Snel wat eten en dan de auto in, die de avond daarvoor al volgestouwd was met van alles en nog wat. En zo werd Aalten in de ochtendschemering 'aangevallen' door Dick Somsen [130], Ben Somsen [396] en Theo Somsen om daar een informatiekraam in te richten van de Somsen-Stichting.

Aalten vierde die dag nl. het 40-jarig jubileum van de Oudheidkundige Werkgemeenschap Aalten, Dinxperlo en Wisch. De jubileumcommissie had gekozen voor een groots opgezette dag, waarop alle aspecten van de streekgeschiedenis aan bod kwamen. Maar liefst 50 organisaties meldten zich aan voor deelname. Ieder kreeg een kraam ter beschikking en kon zich daar naar hartelust presenteren.

Zo waren er o.a. veel genalogische verenigingen, stamboomonderzoekers (met klinkende namen als bijv. Snoeijbosch, Boland en Stronks), uitgeverijen, musea, software-leveranciers, verzamelaars van oude ansichtkaarten, dialectverenigingen enz. enz.

Informatiekraam Somsen Stichting

Bovendien toonde een aantal vaklieden hun kunnen op het gebied van stoelenmatten, mutsen maken en streekproducten, zoals kaas, jam en

honing. Het befaamde veilinghuis Sotheby's uit Amsterdam was aanwezig en bood de mogelijkheid tot taxatie van prullaria en antiek. Velen waren speciaal daarvoor gekomen, vaak zware tassen met zich meezeulend. Weinigen gingen echter als nieuwe rijken naar huis... Veel belangstelling was er ook voor

Dick Somsen achter de portable PC met daarin het genealogisch bestand

Velen brachten dat geduld op, maar er zijn bezoekers teleurgesteld naar huis gegaan.

De Somsen-stand trok opmerkelijk veel bekijks. Maar we hadden ook alles uit de kast gehaald en uitgesteld. Ada Somsen [75] had zelfs een origineel schilderij van haar 'familieslot' aan de Aaltense Landstraat tentoongesteld. Dick Somsen kreeg tal van vragen te beantwoorden over ons uitgebreide genealogisch bestand (meer dan 5.000 namen!) en over de mogelijke relatie van Somsens met personen uit andere families. Ben Somsen oogstte bewondering met een imponerend wandoverzicht met daarop een collage van tal van Somsen Horizon-voorpagina's.

Nogal wat andere stamboomonderzoekers zeiden jaloers te zijn op wat binnen onze familie allemaal

Ben Somsen en de voorpagina-collage van Somsen Horizons

de doorlopende vertoning van oude filmpjes over de dorpen Aalten, Dinxperlo en Varsseveld, voor de show van oude onder- en bovenkleding (m.n. de onderkleding gaf soms aanleiding tot vrolijke reacties) en voor het luisteren naar vertellingen in streekdialect.

Honderden bezoekers bezochten deze jubileumdag en genoten. Het werd zelfs zo druk, dat de organisatie ter wille van de veiligheid slechts mondjesmaat nieuwe, kleine groepjes wachtenden kon toelaten.

mogelijk is: een echt familieboek, een prachtige video, cd-roms, een eigen magazine én een uitgebreide website.

Zo vloog deze zeer geslaagde dag voorbij. Een dag waar wij weer nieuwe kennis en kennissen aan overhouden en contacten legden voor de toekomst.

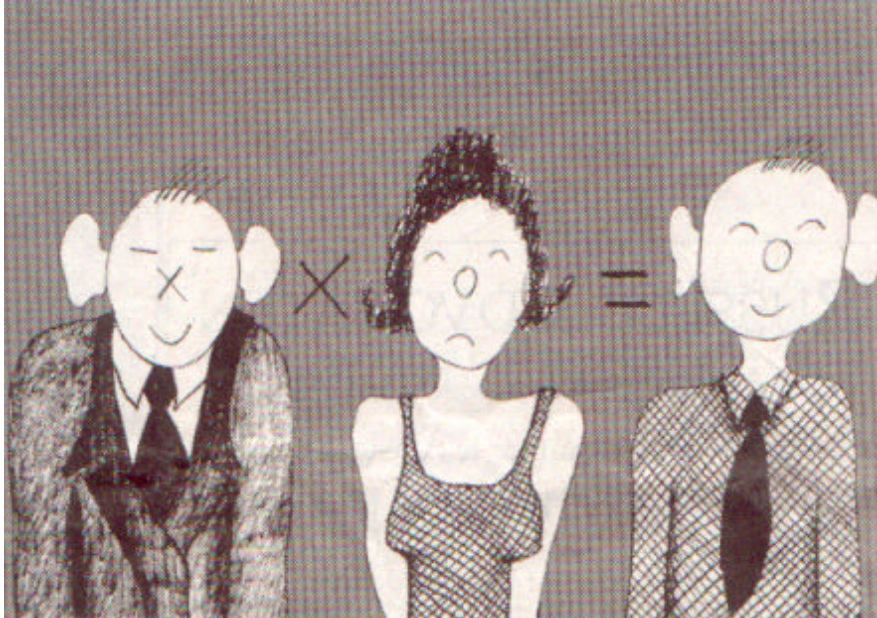
Want: Streekgeschiedenis en familiegeschiedenis boeien iedere generatie en zijn nog steeds springlevend!

Koude kant

Genoeg bruiloften meegemaakt waarbij het niet klikte tussen de wederzijdse families. Andere gewoonten, andere cultuur, ja eigenlijk alles anders.

De koude kant doet anders.

Om het kwibusgehalte op peil te houden, maakt elke familie zijn kwibussen aan. Zo kent elke familie wel een kwibus die de stamboom gaat uitzoeken, in de hoop dat er iets bijzonders aan het licht komt, een adellijke tak of een heroïsch verleden.

De ene familie heeft een exquise dinercultuur en de andere geeft de voorkeur aan een etentje met polonaise bij Van der Valk. Je hebt kunstzinnige families, gezellige kaartfamilies, voetbalfamilies en stemmig-om-de-tafel-voor-een-goed-gesprek families.

Maar laat duidelijk zijn: we zijn familie van Adam en Eva, we zijn familie van de Neanderthalers, van de gorilla. En we zijn familie van elkaar. U en ik zijn familie. Sorry.

Er zitten genen in u die er bij mij ook in zitten.

Zowel in uw familie als in mijn familie zit wel een rare kwibus. Het kan er eentje zijn die niet wil deugen, een lanterfanter, een dronkelap, een geniaal duivenmelker, een buitenissig filantroop, een kampioen nagelvijler of iemand met buitengewoon veel kennis van Franse motorfietsen en in het bijzonder van de exemplaren die gemaakt zijn tussen 1948 en 1949.

Er lijkt een genetisch plan achter te steken.

Om de een of andere duistere reden wordt bij deze zoektocht de mannelijke lijn van de stamboom gevolgd. De mannelijke lijn zou de ader zijn waardoor het adellijke of heroïsche bloed vloeit.

Onzin natuurlijk, ieder van ons lijkt evenveel op zijn vader als op zijn moeder. Nu is 'lijken op' subjectief, maar objectief weet je dat de moeder de helft van de genen bijdraagt en de vader ook. Je lijkt gemiddeld zelfs evenveel op je broer of zus als op je vader of moeder. De leden van een gezin delen de helft van de genen met elkaar.

Behalve vader en moeder natuurlijk. Die zijn geen familie van elkaar, alle twee van de koude kant.

Toch valt dat mee, volgens mij. Uw genen zijn afkomstig van degenen die medeplichtig zijn aan uw bestaan. En dat zijn er heel wat. Ieder van ons heeft twee ouders, vier grootouders, acht overgrootouders, zestien betovergrootouders. Die zestien betovergrootouders hebben ieder ook weer zestien betover-

grootouders. Dat zijn al, zestien maal zestien, 256 families. We zitten dan ongeveer in 1800. In 1700 zijn dat 16 x 256 families, is dus 4.096 families. In 1600 zijn dat 16 x 4.096 families en in 1500 komt dat neer op 1.048.576 families.

Gezien het geringe aantal mensen dat de aarde bevolkte in die tijd, lijkt het me sterk dat daar geen gemeenschappelijke voorouder in te vinden is.

We hoeven dus niet helemaal terug naar Adam en Eva, of naar de gorilla, om onze familieband te vinden. Het is betrekkelijk kort geleden dat er een gemeenschappelijke voorouder van u en mij leefde. Met andere woorden: de koude kant is warmer dan u denkt.

(met dank aan Theo Jansen, die deze column schreef in de Volkskrant van 25 mei 2002)

WANTED

Nog altijd is onze redactie op zoek naar twee talentvolle warme of koude Somsens

Eindredacteur
en een
Vertaler Nederlands-Engels
(vice versa)

Kijk goed om je heen, denk ook aan jezelf en geef je waardevolle tip door aan:

Margriet Iserief-Somsen
tel. 033 – 461 96 43

BELONING

€ 25

Familieberichten

In deze rubriek attenderen wij u op de familieberichten die ons bereiken.

Wij geven deze graag aan u door en bedanken iedereen, die de moeite nam ons op de hoogte te stellen van de blijde of droevige gebeurtenissen in hun en onze familie.

Dit stelt onze adviseur, Dick Somsen uit Zwolle, NL. in staat ons genealogisch bestand 'up to date' te houden en wij hierover kunnen berichten in Somsen Horizon.

Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten toezendt aan ons secretariaat:

Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort.

Geboren

02-07-1999: Daniëlle Myléne [5050], d.v. Hendrik Johan (Hennie) Somsen [1861] en Paulien Jolanda Maria (Paulien) Middelhuis [3722]

05-09-2000: Sebastian Norman [5035], z.v. James Sebastian Bear [4137] en Heidi Marie Schmautz [4143]

25-01-2002: Joshua Ronald [5012], z.v. Jason Ronald Zignego [2762] en Kristen Kay Kaberna [3218]

13-04-2002: Youri Ger-Jan [5051], z.v. Hendrik Johan (Hennie) Somsen [1861] en Paulien Jolanda Maria (Paulien) Middelhuis [3722]

27-11-2002: Jette Eva [5003], d.v. Willem Jan Somsen [1808] en Désirée Eleonore Appeldoorn [2585]

Gehuwd

17-08-2002: Aaron Michael Goldberg [2425] en Christine Louise Gauthier [5009]

Jette Eva [5003]

Tentoonstelling

Wat een onvermoede talenten gaan er toch schuil in menig familielid. Neem bijv. Johanna Alberta Somsen-Stroes [397]. Al jarenlang schildert en aquarelleert zij de meest mooie dingen. En maar heel weinig mensen hebben daar weet van. Dat mag natuurlijk niet; daar moeten meer mensen van kunnen meegenieten! Zo dacht de Openbare Bibliotheek in Eibergen er ook over en daarom werden op 3 maart 2003 de deuren geopend voor een overzichtsexpositie van haar werk. Wij laten u meegenieten want op de achterpagina vindt u een aantal afbeeldingen van haar werk. Voor meer informatie kunt u contact met haar opnemen: tel.: 0545 - 472 546.

Hannie Somsen-Stroes

Overleden

21-10-2002:

Willemina Johanna Somsen-Warfman [1858]
80 jaar
Haaksbergen

02-11-2002:

Grada Wilhelmina (Gerda) Somsen-Ditzel [2301]
47 jaar
Borculo

14-01-2003:

Hendrik (Henk) Somsen [1800]
75 jaar
Eibergen

Opening expositie

Hannie Somsen-Stroes

Landschappen, Stillevens en Bloemen

in olieverf en aquarel

